

Om tilgivelse

At vi skal tilgive hinanden, er ikke en overdreven præstation, som Jesus forlanger af os, men et udtryk for taknemmelighed over for den umådelige tilgivelse, som vi har erfaret af Gud. I lignelsen måtte Jesus stille den store gæld, vi har over for Gud, op som en modsætning til den ringe gæld, vi har over for hinanden, for derved at vise os, at der ikke findes noget grundlag for ikke at tilgive hinanden. Hvad vi skylder Gud, kan vi aldrig betale. Vor gæld over for Gud vokser dag for dag. Vi sætter os op imod ham, glemmer ham og vender os til andre guder - penge, et godt renommé, karriere. Og alligevel holder Gud af os. Han tilgiver os vor skyld igen og igen. Når man med åbent hjerte har oplevet Guds tilgivelse, kan man ikke andet end at tilgive den, der har såret en. Tilgivelsen er for vedkommende ikke et krav, som skal efterkommes, men et svar på den tilgivelse, man selv har oplevet.

Ifølge Matthæus er tilgivelse det, der gør menneskeligt og kristent fællesskab muligt. Uden tilgivelse vil der kun være tale om en gensidig regnskabsafklæggelse og afregning - en ond cirkel af gengæld og gengæld på gengæld. På samme måde anser Kolossenserbrevet tilgivelsen som grundlaget for den kristne menighed: "Bær over med hinanden og tilgiv hinanden, hvis den ene har noget at bebrejde den anden. Som Herren tilgav jer, skal I også gøre" (Kol. 3,13). Den tilgivelse, som de kristne har modtaget af Kristus, skal også præge deres samvær med hinanden. Kun sådan kan de elske hinanden på den måde, som Kristus har elsket dem: "Men over alt dette skal I iføre jer kærligheden, som er fuldkommenhedens bånd" (Kol. 3,14). Det er kærligheden, der sammenføjer de forskellige bånd i os, og gør os til mennesker, der kan sige ja til os selv. Kærligheden forener de modstræbende grupperinger i menigheden og sammenføjer dem til en enhed. Der findes ikke kærlighed uden tilgivelse, og et fællesskab kan ikke eksistere uden at dets medlemmer igen og igen er rede til at tilgive hinanden. Det gælder for ægteskabet som for klosterlivet og menighedslivet. Vi kan kun udholde at leve i et fællesskab, hvis vi altid oplever tilgivelse. Vort bidrag til fællesskabets opbygning består i, at også vi er rede til at tilgive de andre.

Anselm Grün

Skt. Annæ Kirke

24. søndag
læseår A
2017

Meditation –
og oplysninger til brug i ugens løb

Også jern og korn er søskende i jordens skød

Peter spørger selvsikkert: »Herre, hvor mange gange skal jeg tilgive min broder, når han forsynder sig imod mig? Op til syv gange?« (Matt 18,21) Det svar, han får, sætter ham straks på plads: »Ikke op til syv gange, men op til syvoghalvfjerds gange« (Matt 18,22).

Det, Jesus vil sige, er: Der findes overhovedet ingen grund til ikke at tilgive, når man oprigtigt bliver bedt om det. I alt fald drejer det sig om at tilgive syvoghalvfjerds gange – eller hundrede gange eller tusinde. Der findes ingen tvingende grundt til at nægte nogen tilgivelse, når en beder derom, for foran Gud er vi alle skyldnere. Der findes intet menneske, der ikke har pådraget sig skyld, eller som er fejlfri, ingen, der ikke på et eller andet tidspunkt har gjort et andet menneske ondt.

Når alt kommer til alt, er vort egentlige mål ikke de i dag så lovpriste begreber som 'at finde sig selv', 'at realisere sig selv' eller 'at være sig selv', vort mål er snarere at vokse og blive modne over for Gud, at blive ydmyge og beskedne i hans øjne, han som elskede os først, tilgav os først og som den første tog os i sine arme.

Den barmhjertige holdning, som også beskrives i lignelsen om kongen og tjeneren, er den holdning, vi skal stræbe efter. »Når nogen først føler sig som synder, så er han det næsten ikke mere« (Josef Wittig). »Læg hævnens våben på jorden. For både jern og korn er søskende i jordens skød« (Nelly Sachs). Hævn betyder gengældelse og kender ikke til tilgivelse. Men tilgivelse er det evige bud – for alle mennesker til alle tider.

»Når mennesker tilgiver hinanden, sker der et slags under i deres liv« (Eugen Drewermann). Hver gang vi selv tilgiver, bliver vi også tilgivet af Gud. Han binder ikke den skyldige til lasten af fortidens synder; han tilgiver os og sætter dermed den retfærdighed ud af kraft, der modregner skyld med straf; det gør han for at sætte en kædereaktion i gang – kærlighedens kædereaktion« (Eleonore Beck).

Det er netop også det, vi siger i Fadervor: Tilgiv os vor skyld, som også vi tilgiver vore skyldnere. Tilgiv os, fordi vi også er villige til at tilgive

dem, der har gjort ondt imod os. Tilgiv os, fordi vi også allerede har tilgivet andre. Tilregn os ikke længere dette eller hint fejltrin, denne eller hin udåd, men se bort fra dem til vort bedste. Lær os at være imødekomende over for vore medmennesker, så vi tager dem, som de er.

Det er saligt, når vi begriber, erkender og finder det rigtigt, som Mester Eckehart mente, da han skrev den dybsindige sætning: »Nu'et er altid det vigtigste tidspunkt. Det vigtigste menneske er altid det menneske, som vi netop står over for. Den vigtigste gerning er altid kærligheden.« Og kærligheden, den tilgivende kærlighed, er altid grænseløs, thi Gud selv er grænseløst barmhjertig og gavmild.

*Adalbert L. Balling
Das Grosse Sonntagslesebuch*

Katekesens søndag

En af Kirkens allervigtigste opgaver er at formidle troen videre, til den næste generation og til dem, der som voksne vælger at blive kristne. Man kan kun blive kristen ved at træde i Jesu fodspor og ved at tilslutte sig hans fællesskab.

Derfor er det vigtigt, at vi hjælper hele menigheden med at være mere bevidste om katekesens centrale placering i sognet, og med at bede for såvel kateketer som katekesens modtagere.

Det gør vi ved at sætte fokus på katekesen på Katekesens-søndag, som i vor menighed fejres

søndag den 17. september 2017

Lad det blive til en fast tradition at både kateketer børn, unge og voksne, der vil tilhøre Kirken, bliver velsignet under denne søndagsmesse. (Pastoral-Centret i Kateket-Nettet)

Kollekt, søndag, den 10. september

dansk gruppe: kr. 2.473,00 polsk gruppe: 5.959,00
engelsk gruppe: kr. 3.156,00 **MobilePay +45 27 65 10 69**

Liturgisk kalender

Søndag	24. almindelige søndag (IV Ps)
17. 9.	1.L: Sir 27,30 – 28,7 V: Sl 103,1-4.9-12 2.L: Rom 14,7-9 Ev: Matt 18,21-35 Herren er barmhjertig og nådig, sen til vrede og rig på troskab
Mandag	L: 1 Tim 2,1-8 V: Sl 28,2.7-9 Ev: Luk 7,1-10
18. 9.	Lovet være Herren, for han har hørt min tryglen
Tirsdag	Januarius , biskop og martyr (†305)
19. 9.	L: 1 Tim 3,1-13 V: Sl 101,1-3ab.5-6 Ev: Luk 7,11-17 Med oprigtigt hjerte vil jeg færdes i mit hus
Onsdag	Andreas Kim Taegon , præst og Paulus Chong Hasang og lidelses-fæller , martyrer (†19.årh.)(m)
20. 9.	L: 1 Tim 3,14-16 V: Sl 111,1-6 Ev: Luk,7,31-35 Herrens gerninger er store
Torsdag	Matthæus , apostel og evangelist (f)
21. 9.	L: Ef 4,1-7.11-13 V: Sl 19,2-5ab Ev: Matt 9,9-13 Deres tale er nået til jorderigs ende
Fredag	L: 1 Tim 6,2c-12 V: Sl 49,6-10.17-20 Ev: Luk 8,1-3
22. 9.	Salige er de fattige i ånden, for Himmeriget er deres
Lørdag	Pius af Pietrelcina præst (<i>Padre Pio</i>) (†1968) (m)
23. 9.	L: 1 Tim 6,13-16 V: Sl 100,1b-5 Ev: Luk 8,4-15 Træd frem for Herren med jubel!
Søndag	Den hellige Annas Fest – menighedens værnehelgen
24. 9.	1.L: Ordsp. 31,10-31 V: Sl 103,1-2.3-4.8+10.12-13 2.L: Kol.3,12-17 Ev: Matt. 13,44-52 Herren er barmhjertig og nådig!

Kirkelig vejviser

Sognekontoret: Hans Bogbinders Alle 4, 2300 København S

Kontortid: Onsdag & torsdag kl. 10-12 de øvrige dage efter aftale

Telefon: 3258 4102

E-mail: info@sanktannaekirke.dk

Hjemmeside: www.stanneschurch.dk

Sognepræst:

p. Wieslaw Podlach tlf: 3286 0725 mobil: 2765 1069

Øvrige præster:

p. Slawek Romanowski tlf. 3286 0723 mobil: 5026 3554